

УДК 338.42.2

ВПЛИВ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ В АПВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

Рослякова А.К. студентка, Мещеряков В.Є. к.е.н., доц.

Державний біотехнологічний університет, м. Харків

У роботі наведено напрями підвищення конкурентоспроможності підприємств шляхом впровадження досягнень технічного прогресу в АПВ в діяльність підприємств.

Питання конкурентоспроможності в АПВ посідає одне з основних місць в аналізі ринкового середовища та механізму функціонування підприємства у ньому. Дана тема є актуальною на сьогодні, адже кожне підприємство прагне здобути якомога вигідніше місце на ринку. А для цього необхідно мати конкурентні переваги, що своєю чергою надають підприємству виробляти таку продукцію, яка задовольнить якнайбільше потреб та вимог споживачів, що забезпечить стійку позицію на ринку та можливість подальшого впровадження науково-технічних досягнень у виробництво підприємств АПВ в цілому.

Сутність поняття «конкурентоспроможність» розглядало багато дослідників, які створюють широку характеристику даного поняття при його вивченні. Так Портер трактує дане поняття як: «сукупність факторів положення товаровиробника на внутрішніх та зовнішніх ринках, віддзеркалене через сукупність споживачів». Також він стверджував, що «конкурентоспроможність може бути оцінена у межах кількох факторів», які зараз називаються «п'ять сил Портера», а це саме: постачальники, покупці, перешкоди для входу/виходу, субститути та суперництво. За допомогою даного аналізу підприємство може зрозуміти рівень конкурентоспроможності в певній галузі [1]. Британська енциклопедія характеризує конкурентоспроможність, як здатність успішно конкурувати з іншими [2].

Різне висловлювання цього поняття в першу чергу залежить від того, що саме беруть за основу аналізу. Деякі вчені, наприклад, вважають, що конкурентоспроможність напряму залежить від якості продукції, інші ж розглядають поняття через призму ефективності діяльності та його можливість впровадження нових технологій у виробничий процес.

Для підвищення конкурентоспроможності необхідно не лише розуміти сутність даного поняття, а й розумітися на факторах, що обумовлюють її рівень. Всі фактори, що прямо чи опосередковано впливають на дане поняття, можна поділити на зовнішні та внутрішні. До зовнішніх в свою чергу відносяться ті, які відбуваються навколо, тобто підприємство не має вплив на них (рівень конкуренції, ресурсозабезпеченість, політична ситуація в державі тощо), а ось внутрішні – це безпосередньо виробництво, процеси та механізми, що діють усередині підприємства, та на які воно може безпосередньо впливати (підвищення кваліфікації працівників, впровадження нового обладнання, рівень організації виробництва тощо) [3].

Окрім того, конкурентоспроможність підприємства рівним чином залежить від наявності в ній конкурентних переваг, які можна поділити лише на два типи:

1. Переваги у витратах – тобто можливість ефективно продавати власну продукцію за нижчими цінами.

2. Переваги зі сторони маркетингу – забезпечувати споживача більш якісною продукцією завдяки його споживчим властивостям, що дозволяють встановлювати більш високу ціну [4, с.16].

Розглянувши дане поняття можемо навести основні напрямки впливу досягнень технічного прогресу в АПВ на підвищення конкурентоспроможності підприємств:

- зниження ціни на продукцію;
- виготовлення продукції за стандартами якості;
- введення на ринок нової продукції, що зацікавить споживача;
- створення умов для поліпшення розвитку інноваційної діяльності.
- запровадження рекламних заходів.

Список використаних джерел:

1. Porter, M.E. (1990). *Competitive Advantage of Nations*. NewYork [in English].

2. Британська енциклопедія. URL: <http://www.britannica.com/>

3. Должанський, І.З. Конкурентоспроможність підприємства: Навчальний посібник. [Текст] / І.З. Должанський, Т.О. Загорна. Київ: Центр навчальної літератури, 2006. 384 с.

4. Коваленко В.О. Розробка заходів з підвищення конкурентоспроможності підприємства в сучасних умовах / В.О. Коваленко // Економіка підприємства. 2013. № 2. С. 15-18.